

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปฝึกงาน ณ เมือง อาลบอร์ก(Aalborg) ประเทศเดนมาร์ก ซึ่งข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์มากมาย ทั้งในด้านการรักษาทางการแพทย์และกายภาพบำบัด วัฒนธรรม และการดำรงชีวิต เรื่องแรกที่เป็นประเด็นหลักในการเดินทางในครั้งนี้คือ การฝึกปฏิบัติงานทางคลินิกซึ่งข้าพเจ้าได้รับความรู้เกี่ยวกับการรักษาเช่น การใช้เครื่องช่วยร่อนระบายเสมหะแทนการเคาะปอด (นักกายภาพบำบัดที่เดนมาร์กบอกว่า การรักษาโดยการเคาะปอดไม่ได้ใช้มา20-25ปีแล้ว) ว้าว!!! ผู้ป่วยสามารถลงน้ำหนักได้เต็มที่ตั้งแต่วันแรกหลังการผ่าตัดเปลี่ยนข้อสะโพกและข้อเข่าเทียม การออกกำลังกายในน้ำ ซึ่งข้าพเจ้าและเพื่อนได้มีโอกาสลงสระว่ายน้ำจริงร่วมกับผู้ป่วย การฟื้นฟูผู้ป่วยหลังผ่าตัดหัวใจด้วยการวิ่งไล่จับ เป็นต้น การรักษาทางกายภาพบำบัดส่วนใหญ่จะให้ผู้ป่วยออกกำลังกายด้วยตนเอง และเนื่องจากปัญหาทางการสื่อสาร ทำให้มีโอกาสรักษาผู้ป่วยด้วยตนเองไม่มากนัก ต้องอาศัยนักกายภาพบำบัดผู้ดูแลเป็นผู้ช่วยแปลให้ ภาษาที่ใช้กันคือ ภาษาเดนิช แต่วัยรุ่นและวัยกลางคนส่วนใหญ่จะพูดภาษาอังกฤษได้

ประสบการณ์ที่ได้รับในเรื่องถัดมาคือ เรื่องวัฒนธรรมการทักทายจะทักว่า Hi Hi (ไฮ ไฮ ไม่ใช่ ฮี ฮี นะ!!) วัฒนธรรมการกิน ชาวเดนิชจะกินขนมปังธัญพืชสีดำๆ ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบกันมาก แต่ไม่เป็นที่ชื่นชอบของข้าพเจ้าเลย ขนมปังที่กินได้ จึงเป็นขนมปังสีขาวซึ่งชาวเดนิชบางคนจะเอาไว้ให้เปิดกิน ฟังก็ที่ข้าพเจ้าก็รู้สึกเข้าใจ !!! ขนมสุดฮิตของชาวเดนิชก็คือ “ลูกอมแอมโมเนีย” ซึ่งข้าพเจ้าได้มีโอกาสลองกินครั้งหนึ่งจากผู้ป่วย แต่ก็ไม่สามารถอมต่อไปได้จนหมด เพราะลูกอมนี้มีแอมโมเนียผสมอยู่ ส่วนวัฒนธรรมการศึกษาหลังจากจบมัธยมศึกษาตอนปลายก็ไม่จำเป็นต้องต่อมหาวิทยาลัยในทันที บางคนจะทำงานก่อนจนพร้อมแล้วจึงกลับมาเรียน สำหรับสภาพความเป็นอยู่ เนื่องจากอากาศที่หนาวมาก อุณหภูมิที่ประมาณ -8 ถึง -2 องศาเซลเซียสจึงต้องเตรียมเสื้อโค้ทและเสื้อกันหนาวไปใส่กันเต็มที่ อาหารการกินก็จะทำกินเองกับเพื่อนที่ไปด้วยกัน เพราะจะประหยัดและถูกปากมากกว่า

อีกประสบการณ์หนึ่งคือ การเปิดโลกทัศน์ด้วยการเดินทางไปเที่ยวยังประเทศใกล้เคียง ได้แก่ ประเทศเยอรมันนี ,เนเธอร์แลนด์ และสวีเดน ซึ่งมีทั้งความสนุกและความตื่นเต้น นับเป็นการเรียนรู้ที่ไม่สามารถหาได้จากในหนังสือหรืออินเทอร์เน็ต เพราะเราจะได้รู้จักการเอาตัวรอด การสังเกต การวางแผน การสื่อสารกับผู้อื่น(ด้วยภาษามือ) ทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็นแค่ประสบการณ์ส่วนหนึ่งซึ่งน้อยมาก เมื่อเทียบกับประสบการณ์ทั้งหมดที่ข้าพเจ้าได้รับ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีค่ายิ่ง หากผู้ใดมีโอกาสที่จะได้ไปสัมผัสประสบการณ์เหล่านี้ด้วยตัวเอง ก็จงอย่าปล่อยให้โอกาสนั้นหลุดลอยไป

น.ส.อรประไพ คงประชา
นักศึกษากายภาพบำบัด รุ่น 43

